

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שלישי כ"ח אדר א' תשפ"ב | דף היומי בבלי: חגיגה כ | דף הכולל: מגילה יג.
דף היומי בהלכה: מסעיף ז' עד סעיף י"ג.
מוסר: חפץ חיים - אות ג' עד אות ה'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: שער עבודת האלוקים פרק ה' 'אמר השכל הענינים שהם טובים' עד פרק ו' 'אמרה הנפש כבר הבינתי מה שזכרת'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

"עצרו אותנו בדרך ושחררו אותנו בנס" – מנהל דרשו באוקראינה מדווח מהשטח | כשהעב"מ של הישיבה נפגש עם היגישמאק' של אחינו | האם מותר ללבוש חולצה ולנעול נעליים בעת ובעונה אחת? | עמדנו שם רועדים מקור, ופתאום נזכרתי בן-דוד שלי... | 2348

סיומי דרשו ברחבי תבל

שמחה במנצ'סטר: בני הקהילה בסיום המחזור השני של 'הדף היומי בהלכה' בהשתתפות רבני העיר

את המעמד כיבדו בנוכחותם עשרות מרבני הממלכה, גדולי תורה ואדירי ארץ מכלל הקהילות • במעמד השתתפו כל רבני העיר מכל קהילות קודש • מנהל דרשו במנצ'סטר הרה"ג רבי חנוך גרינבלט: "מנצ'סטר התגייסה כולה ללימוד ההלכה, ובעיר יש כיום יותר מ-30 שיעורים מידי יום" • אורח מיוחד מארץ ישראל היה המגיד מיישרים הגאון רבי אשר דרוק שליט"א

לחזק את ידיעת התורה תוך התגייסות של בני התורה כולם. זו הסיבה שמדובר היה במאורע מרגש שמנצ'סטר לא ראתה זמן רב, כאשר באחדות מופלאה כלל רבני העיר כיבדו יחד את הלומדים" במעמד השתתפו ראשי ישיבות, מורי הוראה ומרביצי תורה. בין היתר השתתפו, הגאון הגדול רבי גבריאל קנאפטר, ראש ישיבת 'שערי תורה'. הגאון הגדול רבי ישראל חיים הורביץ שליט"א רב דחסידי סאטמר במנצ'סטר. הגאון הגדול רבי יעקב וורעשנער שליט"א מרבני מנצ'סטר, הגאון הגדול רבי אליעזר קאופמן שליט"א, ראש כולל 'כולל הרבנים' במנצ'סטר, ואחד ממרביצי התורה הגדולים בדורינו, הגאון רבי שמחה במברגר שליט"א שאלפים שומעים בכל יום את שיעוריו המרתקים.

את המעמד כיבדו בנוכחותם גם ראשי דרשו מהאזור, ובראשם הדיין הגאון הגדול רבי בנימין אקשטיין שליט"א, מנהל מחוז אירופה בארגון דרשו, הרה"ג ר' משה ברוך קטנקה מנהל דרשו

מנצ'סטר היהודית לבשה חג: מאורע כזה מנצ'סטר לא זוכרת כבר זמן רב. ביום ראשון שעבר רבני העיר המייצגים את כלל הקהילות, התכנסו יחד עם אלפי מסיימים למעמד סיום המחזור השני של הדף היומי בהלכה, במפגן אחדות ואהבת תורה שטרם זכור כמותו. המפגן המיוחד היווה את שיאו של גל התחזקות אדיר בלימוד הלכה שעובר על הקהילה היהודית במנצ'סטר. "הסיום הוא רגע השיא וגם ההתחלה לרבים שהצטרפו ממש בשבועות אלו ללימוד ההלכה" מסביר מנהל דרשו' במנצ'סטר הרה"ג רבי חנוך גרינבלט.

"לפני כמה שבועות עשינו כאן 'שבת הלכה'. במסגרת השבת כלל רבני הקהילות דיברו בליל שבת לפני מעריב על החשיבות שבקביעות בלימוד ההלכה. וזה חולל כאן מהפכה אדירה. קפצנו בבת אחת ללמעלה מ-30 שיעורים של הדף היומי בהלכה. זאת דוגמא ומופת לקהילה של תורה שלוקחת על עצמה ברצינות

שניקה בבת אחת את הלימוד של שבע שנות עמל, והמחשה את גודל שמחתם של לומדי התורה ואת השמחה המיוחדת שיש בסיום ששת חלקי המשנ"ב ותחילת הלימוד מחדש.

לאחר מכן ריתק את הנוכחים בקסמו המגיד מישרים הנודע בממלכה כולה, הר"ר מנחם פורדשן שלומד בסדרי דרשו, ונבחן בדרשו, וריגש את הנוכחים עם גראמן מיוחד ומרגש שהמחיש כיצד נראים חייו של 'דרשו-איד' וכיצד בזכות הלימוד החיים של איש יהודי מתהפכים מהקצה לקצה, הן ברמה רוחנית והן ברמה האישית והמשפחתית.

את המחזור השלישי פתח אב"ד מחזיק הדת הגאון הגדול רבי חיים היימליך שליט"א, שהיה בעבר מהמגידי שיעורים הבולטים של דרשו במלבורן אוסטרליה ומאחוריו עשרות שנים של מסירת שיעורים לאלפים.

את המשא המרכזי נשא המגיד מישרים שהגיע במיוחד מא"י הגאון רבי אשר דרוק שליט"א שתיאר את ההשפעה של שיש לעריכת סיום מצד חלק מבני הקהילה על הקהילה כולה, כשהוא מתאר בכישוריו הציוריים כיצד כאשר אנחנו מאדירים את לומדי התורה אנו מרחיבים את מעגלי הלומדים ומוסיפים ועוד ועוד לומדים.

לסיום התייחס הגר"א דרוק בפסוק מהמגילה "כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש" והדגיש כי כך הורה מלכו של עולם, שכל יהודי ויהודי יכול למלא את משאלותיו העמוקות ביותר. ואלו שרוצים להצליח ולהתמיד זוכים לסייעתא דשמיא מיוחדת. "ואין ספק" חתם הגר"א דרוק את דבריו "הסייעתא דשמיא הזו באה בדמות ארגון דרשו, שהיא ממש סיוע שמימי למי שרוצה להתקדם ולהצליח בלימוד".

המעמד ננעל בריקודי שמחה על הזכות העצומה שנפלה בחלקם של המסיימים להיות "אנו רצים לדברי תורה", שזכו בס"ד לסיים את כל ששת חלקי המשנה ברורה. הציבור התפזר לביתו בתחושות נעלות של התחזקות בלימוד ההלכה, כאשר כבר במעמד עצמו התארגנו כעשרה שיעורים חדשים בדף היומי בהלכה, ורבים ביקשו לקבל לידיהם את החוברת המיוחדת שמכילה את החלק הראשון בלימוד.

בגייטסהד. את המעמד הנעים הבעל מגנן ר' דודי קאליש שהגיע במיוחד מארץ ישראל למעמד השמחה הגדול, כשאותו ליוותה מקהלת 'מנגן'.

את המעמד פתח מנהל דרשו במנצ'סטר ואחד ממרביצי התורה החשובים בעיר הרה"ג רבי חנוך גרינבלט שליט"א. הוא בירך את כל בני "משפחת דרשו" שהתכנסו יחד לחגוג ולשוש יחד בשמחת התורה, לאחר שבע שנים של עמל ויגיעת התורה. הרב הגר"ח גרינבלט הביע את תחושת ה"הכרת הטוב" בפני ארגון דרשו ובפני נשיא דרשו רבי דוד הופשטטר שנמנע ממנו להגיע למעמד.

הגר"ח גרינבלט הזמין את הרה"ג ר' זלמן קראזנוב מרבני לונדון ורב שכונת 'הנדון', לשאת דברי פתיחה. הגר"ז קרסנוב ביאר את מטרת עריכת הסיום, כאשר המטרה העליונה היא למשוך יהודים נוספים למעגל הלומדים ולחבר אחרים לשמחה העצומה. "השמחה והאושר שאנו מביעים בסיום הם מרכיב חיוני בהבטחת העברת התורה לדור הבא" אמר הגר"ז קראזנוב.

לאחר מכן הוקרנה לנוכחים מצגת מעוררת השראה של משלחת גדולי ישראל במסעם המיוחד לראדין, והוקרנו דבריו של נשיא דרשו רבי דוד הופשטטר שהקלטו בזמן שהיה במסע הרבנים בוילנה. נשיא דרשו אמר כי יש שני דרגות אצל יהודים. רמה גבוהה שנקראת ישראל ורמה נמוכה יותר בשם יעקב. אבל בכל מצב יהודים צריכים להתגבר על המכשולים ולהמשיך ולחתור על מנת להיות בבחינת ישראל.

שיאו של המעמד היה סיום המחזור השני של דף היומי בהלכה ותחילתו של המחזור השלישי. מי שסיים את המחזור השני הוא הרה"ג רבי אביגדור גרוסברגר שליט"א, מגיד שיעור של דרשו במנצ'סטר. הגר"א גרוסברגר נשא את דבריו במתק שפתיים וחיבר את שני הנושאים המקשרים את סוף השו"ע להתחלה. "טוב לב משתה תמיד" ו"שיווית ה' לנגדי תמיד" וביאר שהם שני הצדדים בחייו של כל אחד והמטרה היא לאזן ביניהם. את הקדיש אמר הרה"ג רבי יוסף ברנדווין שליט"א, ראש 'ישיבה לצעירים' במנצ'סטר.

מיד לאחר הסיום פרצו כל המשתתפים בריקוד של שמחה,

Dirshu
דרשו ד ועיון
קרן עולמית לחינוך
ועיון לישוד הבירה

מהזור חדש

התחלה חדשה

שיעור חדש בעברית

מתומצת ממזקד זכרור

077-2222-666
שלוחה 1/2

עכשיו בקו השיעורים של דרשו

ביום המישי הקרוב: רבבות ישתתפו במעמד שמחה אדיר לכבודה של תורה לרגל סיום המחזור השני של 'הדף היומי בהלכה' שייערך בניו-ג'רזי

המעמד ייערך בניו ג'רזי בהשתתפות רבבות ובראשות מרנן ורבנן גדולי רבני היהדות החרדית בארה"ב שיחזקו את לימוד הדף היומי בהלכה בכל תפוצות ישראל • בשבת תערך בקונטיקט הכנסייה הגדולה השנתית של דרשו בקונטיקט בהשתתפות גדולי ישראל מארה"ב, ראשי ישיבות, רבנים ומאות צירי דרשו מרחבי היבשת

וישמחו את הציבור בשמחתה של תורה. בין היתר ישירו ר' מוטי שטיינמץ, ר' זאנוויל וינברגר, ר' אהרלה סמט, ר' שלמה כהן, ר' מוטי ויזל, מקהלת 'שירה' ומקהלת 'מלכות' שתגיע במיוחד מא"י, תזמורת פריילאך עם עשרות נגנים, שילוו במקהלת הילדים ילדים 'אידיש נחת', בניצוחם של ר' משה מרדכי מונה רוזנבלום, משה לאופר, מוישי רוט, ורובי בנט, ותחת הניהול המוזיקאלי של שלום וגשל.

במעמד תוצג לראשונה בארה"ב היצירה החדשה של היוצר המוזיקאלי ר' משה מרדכי מונה רוזנבלום, בשם "עיקר לימוד האדם" שמבוססת על ההקדמה שכתב בעל החפץ חיים בהקדמה לספר המשנ"ב. השיר מבוסס על דברי מרן החפץ חיים כי עיקר לימוד האדם צריך להיות בלימוד המביא לידי מעשה.

בנוסף יועלה על נס זכרם של 'בני דרשו' היקרים והמסולאים שנהרגו באסונות הכבדים בשנה האחרונה. אם זה באסון מירון או באסון קרלין. ההנספים הם הרב יוסף גרינבוים ז"ל, הרב שמחה בונים דיסקינד ז"ל, הרב שמואל צבי קלאגסבאלד ז"ל, הבה"ח משה בן שלום ז"ל, הבה"ח יוסף יהודה לוי ז"ל והבה"ח שלמה זלמן ליבוביץ ז"ל. הנספים 'בני דרשו' מאסון קרלין הם האברכים החשובים הרב אליהו קרעפל ז"ל והרב מרדכי אהרן רובינשטיין ז"ל. בשיאו של הערב, יוקרנו תמונותיהם על המסך, ויאמרו מילים לזכרם של הקדושים, ולאחר מכן ישירו בצוותא רבבת המשתתפים יחד את השיר "אני מאמין". כמו יועלה על נס זכרו של הנער הבה"ח פנחס וייס שנספה בתאונת דרכים מחרידה כשהוא בדרכו ממבחן של דרשו.

וקולו נשמע מסוף העולם ועד סופו: רבבות מטובי בניה של יהדות אמריקה, ישתתפו ביום חמישי הקרוב במעמד סיום המחזור השני ב'דף היומי בהלכה' שייערך בע"ה באצטדיון 'קיוור אינשורנס ארנה' בטרנטון שבניו ג'רזי. במעמד ישתתפו מרנן ורבנן גדולי הדור, שמנה וסלתה של היהדות החרדית בארה"ב, רבבות לומדי תורה, קובעי עיתים שהשלימו את ששת חלקי המשנה ברורה ובאים לשמוח יחד בשמחה של תורה. במעמד ייערך גם סיום סדר מועד בדף היומי בבלי. במקביל ייערך מעמד לשמחת התורה גם לנשות הלומדים באצטדיון "טרנטון ואר ממוריאל". בשבת תערך הכנסייה הגדולה של דרשו בקונטיקט שבארה"ב.

הסיום בארה"ב מהווה רגע מיוחד של התרגשות עבור בני היהדות החרדית בארה"ב שבשנים האחרונות התלכדה יחד סביב לימוד הדף היומי בהלכה. מאז תחילת המחזור השני הצטרפו רבבות ללימוד היומי הקבוע בהלכה, ומדובר במגמה שהולכת ומתפשטת, כאשר הלימוד מקיף את כלל הציבורים במדינה, אם זה בני ישיבות, אברכים, ציבור העמלים ואפילו ילדי תתי"ם.

ראשי ורבני היהדות החרדית בארה"ב מעודדים את המגמה ואמרו לראשי 'דרשו', כי הנושא של לימוד ההלכה מאפשר לחבר גם בעלי בתים וגם בני תורה למחויבות היומית ללימוד הלכה, ולייצר אחדות מיוחדת בעם ישראל. גדולי התורה חידדו את חשיבות הלימוד דווקא בדור הזה רווי הסחות הדעת, כאשר יש רבים שמתקשים להתמיד בלימוד הדף היומי בבבלי, והדף היומי בהלכה מהווה עבורם חיבור מיוחד ויומיומי לתורה הקדושה.

במהלך המעמד המיוחד לכבודה של תורה ישירו בעלי מנגנים

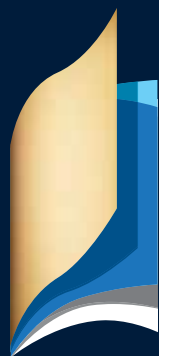

**הצטרף עכשיו
גם אתה**

להצטרפות מוקד 'דרשו'
02-5609000

**המוני בית ישראל
בכל העולם היהודי
התחילו בלימוד
המשנה ברורה
במסגרת הדף
היומי בהלכה**

**דף
היומי
בהלכה**

הרב אהרון מוטז ראש 'דרשו' באוקראינה: "נסענו כל השבת עד שהגענו למקום מוגן, עצרו אותנו בדרך ושחררו אותנו בנס"

ראש 'דרשו' באוקראינה הרב אהרון מוטז נסע במהלך שבת קודש יחד עם מאות מבני הקהילה למחנה פליטים במערב המדינה • במהלך המסע הדרמטי השיירה נעצרה שוב ושוב, אך בנס שוחררה לדרכה • "רק בשבת שעה ארבע אחר הצהריים הגענו ליעד שלנו, התפללנו מנחה ועשינו הבדלה" אמר הרב • "האוקראינים ילחנו עד טיפת הדם האחרונה, הם לא יוותרו" הוסיף

למה לא נשאתם באודסה? הצבא הרוסי לא מתכוון לפגוע באזרחים?

"ביום חמישי העבירו חוק באוקראינה שכל גבר מעל גיל 18 אסור לו לצאת מהמדינה, וזה ככל הנראה צעד לקראת גיוס חובה של כלל הגברים במדינה. יש הרבה שהתגייסו. אחי עכשיו בחזית, אבל מי שלא יכול החליט לעזוב. רוב הקהילה היהודית ברחה. הגויים מסביב התחננו אלינו להצטרף לאוטובוסים. המצב באודסה מייאש מאוד. אנחנו ליד הים וכל הצי הרוסי בדרך לכאן. אנחנו חוששים מאוד. הם לא יהססו להרוג אזרחים".

"היה לנו ניסיון להגיע למולדובה אבל לא נתנו לנו לעבור כי היה לנו מחסור במסמכים. אנחנו נהיה בתקופה הקרובה במחנה פליטים עד שהרוחות ירגעו. אנחנו בערך 200 איש כאן. משפחות שלמות עם ילדים והורים".

איך יתר המקומיים ראו את היציאה שלכם מהאזור?

"היה הרבה שביקשו להצטרף אלינו והציעו לשלם הרבה כסף והיה גם התארגנויות פרטיות. מי שיכול היה לברוח - ברח. יש פחד גדול מאוד ברחובות. אף אחד לא רצה לקחת את הסיכון. בסופו של דבר במלחמה חיי אדם לא שווים כמעט".

האם אתם חוששים משלטון תחת פוטין?

"אף אחד כאן לא רוצה את פוטין. אנחנו לא רוצים את השלטון של רוסיה. אנחנו מסתכלים עליו כמו סטאלין. הוא אויב האנושות, הוא המן הרשע של דורנו. אף יהודי באוקראינה לא שמח מזה שהוא מגיע. אנשים מסתכלים עליו כעל רוצח חסר מעצורים. נכון שהוא מתייחס ליהודים ברוסיה באופן טוב, אבל בסוף מדובר בדיקטטור ואף אחד לא רוצה להחליף דמוקרטיה בדיקטטורה. אם פוטין ישלוט כאן נאלץ לעזוב את המדינה"

יש לכם דיווחים מהחזית?

"אח שלי התגייס לצבא ונמצא בחזית, אמא שלי נמצאת ממש בחזית בעיירה שנקראת 'נובוגראד-סיברסקי', שמרוחקת רק כ-50 קילומטרים בלבד מהגבול הרוסי. אמא שלי אמרה

במשך כל השבת שיירה של ארבעה אוטובוסים שבהם מאות פליטים מבני הקהילה היהודית של אודסה נסעו ללא הפסקה למקום בטוח במערב המדינה, במסע רווי מתח וחששות. המסע נחשב בלתי חוקי מאחר ולתושבי המדינה מעל גיל 18 ומתחת לגיל 65 אסור לצאת מהערים. אולם בניסי ניסים, שוב ושוב השיירה צלחה את כל המחסומים והגיעו ליעד במערב המדינה.

"במשך השבת היו פקקים כבדים מאוד בשל הימלטות של מיליונים מערבה" אמר הרב אהרון מוטז ראש 'דרשו' באוקראינה. "נסענו כמעט ללא הפסקה. בליל שבת עשינו עצירה של כמה דקות. ערכנו קבלת שבת, עשינו קידוש ואכלנו כזית חלה ומיד המשכנו. היה מתח לאורך כל הדרך, וחששנו שיעצרו אותנו. בחלק מהזמן נסענו נגד כיוון התנועה".

"יש כאן פקקים של מאות ק"מ, יש הימלטות המונית מהמדינה. כוחות צבא אוקראינים נמצאים בכל מקום עם נשק דרוך. בעיקרון אסור לאזרחים מעל גיל 18 לעזוב את המדינה, אבל יש איתנו הרבה ילדים ולכן נתנו לנו לעבור. זאת הייתה נסיעה של כמעט יומיים ברציפות, אבל ב"ה בשבת אחה"צ, לקראת השעה 4 הגענו ליעד שלנו, למקום בטוח. מיד כשהגענו נעמדנו להתפלל מנחה, שמענו הבדלה ורק כעת אנחנו יכולים להניח את הראש".

הדיווחים על כך שצבא רוסיה לא מתקדם כמתוכנן מתקבלים בשמחה עצומה בקרב הקבוצה - מספר הרב מוטז. "כל דיווח כאן על כישלון של הרוסים מתקבל בשמחה אדירה. אנחנו מקבלים דיווחים על כך שהצבא האוקראיני נלחם בכל הכוח. ההבנה של כולם במדינה היא שנילחם עד טיפת הדם האחרונה. הרוסים לא יכבשו את אוקראינה בקלות. יש מורל מאוד גבוה בקרב הציבור, והמהלך נתפס כתקופנות רוסית שאין לה כל הצדקה".

איפה אתם נמצאים עכשיו?

"אנחנו נמצאים במערב המדינה, אסור לנו לפרט בדיוק היכן אנחנו. למרות שהגענו למקום בטוח יחסית, המצב מאוד לא בטוח אנחנו לא יודעים מה יהיה בימים הקרובים. אנחנו כאן ודואגים לנו. המטרה שלנו היא להיות כאן עד שנוכל לחזור. אנחנו מתפללים לניצחון של אוקראינה, ולשלומם של בני משפחה שלנו שנמצאים בחזית".

לי שהרוסים עוקפים את העיר ולא מעזים להיכנס פנימה. זה מראה שהם לא מאוד בטוחים בעצמם, והם מנסים להגיע לקייב. אלא שהדרך לקייב לא כל כך קלה, וב"ה יש התנגדות שמצליחה לבלום אותם".

מה להערכתך יקרה בשלב הבא?

התקווה שלנו היא שהמלחמה הזו לא תמשך יותר מידי זמן והעולם יעצור את פוטין. יש דיווחים שגרמניה תעביר לנו טילים נגד טנקים. אני מאוד מקווה שנקבל עוד סיוע. אם פוטין יסתבך הוא יברח. והעולם חייב לתמוך בנו כעת. מה שהרוסים עושים באוקראינה זה פשע חמור מאוד.

"כולם מסתכלים על אמריקה שלא עושה כלום. ההיסטוריה תשפוט אותם. היחידה שיכולה לעצור את פוטין זה אמריקה והיא לא עושה את זה. אני מניח שככל שיהיה לחץ בינלאומי גדול יותר, פוטין יסוג. לכן בימים הקרובים נדע מה קורה".

כמגיד שיעור, וכרב, איך אתה מחזק את הציבור?

אני אומר ליהודים שאנחנו בחודש אדר והכל יתהפך לטובה. אני מאמין שבפורים נוכל לחגוג יחד כל הקהילה באודסה, ולא תחת שלטונו של פוטין. אני מאוד מקווה שפוטין, המן הרשע, יובס. זה אינטרס של כל העולם. כי מחר הוא ינסה לכבוש את יתר מדינות אירופה, ותמיד כשיש מלחמה היהודים סובלים יותר מכולם. צריך לזכור שהנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל, והקב"ה שומר עלינו והתורה שומרת עלינו.

אנחנו כאן במקום טוב יחסית. מיידית אנחנו מתכוונים להיכנס לסדרים של לימוד, עכשיו התחלנו את המחזור השלישי בדף היומי בהלכה, לקחתי איתי משנה ברורה, ואני מתכוון למסור כאן שיעורים ולהמשיך לחזק ולהתחזק. מקווה שזכותו של מרן החפץ חיים תגן עלינו. אנחנו מנסים להיכנס לשגרה למרות שכולנו מאוד דואגים מכך שחס ושלום רוסיה תשתלט על אוקראינה. אנחנו מתפללים ומקווים שזה לא יקרה".

סיומי דרשו ברחבי תבל

מגמת לימוד 'הדף היומי בהלכה' הגיעה לכל נקודה בעולם היהודי: מאות חגגו בסיום המחזור השני של 'הדף היומי בהלכה' בג'ברלטר בראשות הגה"צ רבי שמעון גלאי שליט"א

להשיג אותו הכי הרבה - זה זמן. "זמן הוא הדבר הכי יקר בעולם, אבל כל אחד מאיתנו יכול ללמוד לנצל אותו בחכמה" אמר הגר"י לוי. "המתכונת של הדף היומי בהלכה, עם הקצב והבחינות מאפשרים לכל יהודי להשתמש בזמן שלו באופן יעיל כדי ללמוד ולזכות בידיעת התורה".

את המשא המרכזי נשא הגה"צ רבי שמעון גלאי שליט"א שחיזק את הציבור בערך העליון ובמתיקות של לימוד תורה. "הפירוש של 'כל היום היא שיחת' אומר לנו שאפילו כשלא יכולים ללמוד כל היום, השיח והשאפיפה מתי יתאפשר לי ללמוד, מתי יתאפשר לי לתפוס עוד עמוד גמרא, עוד דף". הגר"ש גלאי ביקש להכיר טובה לנשיא דרשו רבי דוד הופשטטר שבזכותו גם בפינה רחוקה של העולם כמו בג'ברלטר זכו לסיים את המשנה ברורה. במהלך המעמד הגר"ש גלאי העניק תעודה מיוחדת לכל אחד מהמסיימים שיוכל לתלות אותה בביתו כאות ומופת על כך שסיים את המשנ"ב. המעמד ננעל בתחושה מרוממת מאוד מאחר והקהילה המקומית זוכה רק לעיתים רחוקות שדמות מיוחדת כמו הגר"ש גלאי מגיעה לבקר בקהילתם. הביקור הותיר רושם כביר על הקהילה כולה כאשר כבר בסיום המעמד הצטרפו עשרות מבני הקהילה לאחד מהשיעורים היומיים שנמסרים במקום במשנה ברורה מתוך כוונה להיות חלק מרבבות הלומדים בעם ישראל שהתחברו יחד בלימוד המאחד את כלל עם ישראל.

ג'ברלטר היהודית צהלה ושמחה: הקהילה היהודית הקטנה שבג'ברלטר ערכה ביום חמישי בשבוע שעבר מעמד סיום המחזור השני בדף היומי בהלכה, בהשתתפות בני הקהילה שהתרגשו להשתתף במעמד המכובד שאליו הגיע במיוחד מא"י הגאון הצדיק רבי שמעון גלאי שליט"א רב מערב בני ברק.

מנחה המעמד היה הרב דניאל דולטיס שהדגיש בדבריו את המהדורה המיוחדת של דרשו עם המוספים וביאורים שכוללים את תמצית פסקיהם של פוסקי דורנו וזאת במטרה שהלימוד לא יהיה רק לשם לימוד, אלא ללמוד לשמוע לעשות ולקיים את כל דברי התורה הזאת.

הרה"ג ר' רפאל ביטן שליט"א מרבני הקהילה אמר בדבריו כי התפקיד של כל יהודי הוא לחשוב כל דבר מה תהיה התוצאה של המעשים שלו. וכדי שנוכל לדעת להתנהג כראות צריך לדעת את ההלכות. ועלינו המלאכה והחובה להחליט שאנחנו בני תורה עובדי ה' ואת זה ניתן לעשות רק מי שמכניס את עצמו באהלה של הלכה, ולומד בכל יום כיצד יהודי צריך להתנהג. הגר"ר ביטן בירך את הקהל שנזכה לעוד סיומים ועוד סיומים בעז"ה.

הרה"ג ר' יצחק לוי מנהל דרשו בג'ברלטר ומגיד שיעור בדף היומי בהלכה בקהילה, ערך את הסיום ובדבריו הדגיש החשיבות של ניצול הזמן. הגר"י לוי סיפר כי שמע מהראש ישיבה שלו הגה"צ רבי נתן צבי פינקל זצ"ל שהדבר הכי יקר בעולם ושאפשר

Nati Shohat/Flash90

“אני זוכר היטב את אותו יום שבו הוא ביקש ממני ללמוד עם איזה בחור, אבל אמר לי מראש שעלי לדעת שהבחור הזה הוא ‘העב’ מ של הישיבה”...

ה'גישמאק' שלי ב'אחינו': שיחה עם הרב יעקב גרין רכז פעילים ב'פרויקט הגישמאק'

עומד לסיים מסכת ומזמין אותי להשתתף בסיום הגדול שהוא מתעתד לערוך בסייעתא דשמיא בעוד כשבועיים.

“הבחור הזה היה ‘העב’ מ של הישיבה. זאת לא ההגדרה שלי אלא של המשגיח בישיבה שבה הוא לומד. אני זוכר את אותו יום שהוא אמר לי שהוא רוצה שאני אלמד עם איזה בחור, אבל אני צריך לדעת מראש שמדובר בעב”מ, בחור מאוד ממורמר שאף אחד לא הצליח לפענח אותו ולגלות מה מציק לו...”

“התברר לי שהבחור הזה היה מאוד מנותק כי הוא לא הצליח למצוא טעם בלימוד, הוא שמע כל פעם שמספרים לו שהתורה מתוקה מדבש וכו', והרגיש שכביכול מרמים אותו חלילה.

“התחלתי ללמוד איתו, עברתי איתו על כל התהליך של ‘תורת הגישמאק’, מה שנקרא ‘לפי הספר’, עם החוברת שהודפסה על ידי ‘אחינו’ בעבר. הבחור התחיל להתעניין ולמצוא טעם, ובתוך זמן קצר עלה על דרך המלך.

“כשאני רואה כזאת הצלחה זה מלווה אותי הרבה מאוד זמן ונותן לי ‘גישמאק’ מיוחד בפעילות שלי ב'אחינו’.

“פעמים רבות אנשים שואלים אותי, למה דווקא ‘אחינו’, מה כל כך מושכת אותך הפעילות דווקא בארגון הזה”, מספר הרב גרין.

“יש כאלו שמצפים שאענה להם שהסיבה היא העוצמה של הארגון. להיות חלק ממהו ענק. מי שהיה בסיומים הגדולים של ‘דרשו’ בהיכלי ארנה, יודע על מה אני מדבר. נכון, זה מחמיא להיות קשור להצלחה, וההצלחה של ‘דרשו’ ו‘אחינו’ היא מן המפורסמות, אבל זה רק החלק הקטן בסיפור.

“אני באופן אישי שואב את עיקר ההנאה שלי בפעילות דווקא מהצלחות אחרות, פרטניות יותר. אני צועד ברחוב ופוגע את מאיר’קה, אברך משי שזכה להיות אברך משי רק בזכות הפעילות של ‘אחינו’ שהעניקה לו את היכולת ליהנות מלימוד הגמרא; אני פוגש את שלוימי שכבר התגלגל בשש ישיבות בתוך שלוש שנים, ועתידי היה ברחובה של עיר, אם לא הפעילות של ‘אחינו’ שהחזירה אותו לישיבה מתאימה והשאירה אותו במסגרת תורנית איכותית שהעמידה אותו על הרגליים.

“בדיק קודם התקשר אלי בחור בן 16 וחצי, וסיפר לי שהוא

ביום א' דראש השנה ניגש אלי פנחס ושאל אותי מתי השיעור. ענית לו שכלל אינני בטוח שהבחורים יהיו מעוניינים בשיעור בר"ה, אבל פנחס לא ויתר...

מכתבו של מגיד השיעור ב'דף היומי בהלכה' בישיבת 'נר זרח' - עוצם

בתחילת זמן אלול הצטרף לשיעור משתתף חדש משיעור א', שלא פיספס יום אחד. פנחס וייס שמו. הוא לא ויתר על השיעור הזה בשום פנים ואופן. לדוגמה, ביום א' דראש השנה ניגש אלי פנחס ושאל אותי מתי השיעור... אני שהייתי באווירת יום הדין ענית לו שאני לא יודע אם הבחורים יהיו מעוניינים בשיעור בר"ה, אבל פנחס לא ויתר, הוא הסתובב בין כל משתתפי השיעור ואסף אותם לעזרת נשים וקרא לי למסור את השיעור.

זמן חורף בישיבה החל ביום חמישי א' חשון, פנחס הגיע יחד עם כל חבריו לזמן השני שלו בישיבה - זמן חורף. ביום ראשון

לכבוד ממלכת התורה - ארגון 'דרשו', ולעומד בראשו רבי דוד הופשטטר שליט"א.

בסוף זמן קיץ תשפ"א נסגר שיעור דף היומי בהלכה בישיבה שלנו עקב כך שהמגיד שיעור, אברך שלמד בכולל בישיבה, עבר כולל. כיון שכך ביקשו ממני מספר בחורים שאתחיל למסור את השיעור בישיבה. עד אז לא למדתי במסגרת הדף היומי [ובאמת צוני להודות בשורות אלו לארגון דרשו ולעומד בראשו על הנכס העצום והכביר שזיכו את כלל ישראל כולו בידיעת התורה וההלכה וגם אותו בהרבצת התורה וידיעתה, ברוך השם שזיכני].

אהרן זאב".

בשבעה סיפר לי אחד ממשנתפי השיעור (י.ג.) שהצטרף באמצע זמן אלול לשיעור, שבזמן אלול פנחס ניגש אליו ושיכנע אותו ללמוד את הספק הדף היומי בהלכה. "כשסירבתי" - סיפר - "הוא התחיל לשכנע אותי שהולך להיות סיום גדול ושאיני לא יכול לפספס אותו... לאחר כמה ימים כשפנחס ראה אותי בשיעור, הוא אמר לי 'זה כל מה שרציתי - שתלמד הלכה'".

פנחס ז"ל לא זכה להשתתף בסיום, אבל אצלו לא זו היתה המטרה, זה היה רק אמצעי בשבילו לשכנע בחור ללמוד הלכה מידי יום.

בנימין הינמן

מגיד שיעור דף היומי בהלכה בישיבת נר זרח עוצם

ד' בחשוון דיברנו לאחר השיעור ארוכות על לימוד קניין שביעית שהחל אז במסגרת "דרשו", ופנחס סיפר שהיום הוא נוסע לקריית גת הסמוכה כדי לעשות מבחן של "דרשו" (אותו מבחן לא התקיים בישיבה עקב הסמיכות לבין הזמנים), והוא יילך ויבדוק אולי יש שם חוברות של קניין שביעית להביא לישיבה. פנחס נסע לשם עם חוברת משנה ברורה חלק י' של דרשו, הלך ותלמודו בידו, ולדאבונו, כידוע לכל, בערב התברר שהוא הלך לישיבה של מעלה בעודו מותיר את ספרו מיותר על הכביש.

ההלם היה גדול לכל בני הישיבה, אך למשתתפי השיעור זו היתה מכה כואבת וקרובה. המקום של פנחס נותר מיותר, ומאז מידי יום אני מזכיר את שמו בשיעור - "לעילוי נשמת פנחס בן ר'

יהלומים מגדולי ישראל

החזו"א אמר לאותו יהודי שהבחור אכן למדן, והוסיף שאף שמע ממנו 'שטיקל תורה' מסוים. שאלו היהודי: "אבל ה'שטיקל תורה' הזה אינו של הבחור, אלא של מישהו אחר?"

מעשה שסיפר מרן הגרמ"צ ברגמן שליט"א ביום הפורים

החזו"א איש זיע"א, ואל הבית נכנס יהודי מירושלים לברר אצל החזו"א על טיבו של בחור מסוים שהיתה לחזו"א שייכות עימו. החזו"א אמר לאותו יהודי שהבחור אכן למדן, והוסיף שאף שמע מהבחור 'שטיקל תורה' מסוים.

אותו יהודי אמר לחזו"א: אבל ה'שטיקל תורה' הזה אינו חידוש של הבחור, אלא מישהו אחר אמרו? השיב החזו"א: אני רוצה לומר לך, מעצם הדבר איך שהוא אמר לי את ה'שטיקל תורה', והוא גם ידע מה להגיד לי - מזה לבד ראיתי שהוא למדן". המשך מרן הגרמ"צ ברגמן שליט"א: "אנשים לא יודעים, גם מבוגרים ובפרט צעירים, וחושבים שהמעלה שלהם בעיני אחרים ומעל הכל בעיני עצמם תהיה רק אם הם יחדשו משהו. בוודאי שצריך לעמול ולחדש בתורה שכל אחד יגיע לחלקו בתורה, אבל צריכים להבין שגם לחזור על חידוש של מישהו אחר ולאומרו כראוי, זה עצמו מורה ומוכיח על מעלתו של האומר".

(גיליון 'סברי מרנן' ויק"פ תשע"ח)

בעיצומה של קבלת הקהל במעונו של מרן הגאון רבי מאיר צבי ברגמן שליט"א ביום הפורים, בעת שנכנסו תלמידי להתברך בברכת היום, פנה לפתע אל אחד הנערים הצעירים שעברו על פניו ושאלו: "מה חידשו אצלכם בחידוד על מגילת אסתר?"

הנער היה נבוך מפני הציבור שנכח במקום והיסס מלהשיב. מרן שליט"א עודדו לומר לו בקול את הדברים, והנער פתח פיו והרצה ביאור מסוים על מגילת אסתר ששמע מהמלמד בת"ת. כשסיים, החמיא לו מרן שליט"א מאוד, ואמר שניכר עליו שהוא ילד טוב שיושב ולומד, ובירכו שיגדל בתורה ויראה.

לאחר מכן פנה מרן שליט"א לאביו של הנער ולשאר הנוכחים ואמר: "צריכים לדעת שכל מי שרק אומר 'דבר תורה', אפילו שלא הוא זה שחידש את הדבר, אלא אומר טוב משהו ששמע ממישהו אחר - זה לבד דבר גדול. עצם הדבר שידוע לחזור היטב וברור על ה'תורה', מוכיח על מעלתו".

וסיפר מרן שליט"א: "פעם אחת שהיתי במעונו של מו"ר מרנא

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

רבי שמואל יצחק שטרן התניע את הרכב והחל לנסוע, כשבנו לצידו, והנה הוא מבחין במראה שמנהל המוסד, שסילק זה עתה את בנו ללא כל הצדקה, רץ אחרי הרכב ומסמן לו לעצור...

מה רצה המנהל? וכיצד הגיב הרב שטרן לבקשתו? - סיפור שלא ייאמן המלמד לאילו דרגות יכולים אנשים להעפיל גם בדורנו

"ברגע הראשון סירבתי לעצור, שכן מאוד כעסתי על המנהל, אבל החלטתי בכל זאת להמתין ולשמוע מה בפיו. אולי ברגע האחרון החליט לחזור בו, ולהשיב את בני למוסד", סיפר. הרב שטרן עצר, והנה מגיע המנהל ומתנצל על שעיב את הנסיעה, ופונה להרב שטרן ואומר: "יושב עכשיו אצלי במשרד גביר נודע, שביקשתי ממנו הלוואה בסדר גודל עתק, והוא מבקש ממני להביא לו ערב רציני, שיוכל לסמוך על חתימתו. הצעתי לו כבר עשרות שמות של ערבים, אבל אף אחד מהם לא סיפק אותו. הגביר קם כבר ממקומו, מספר המנהל להרב שטרן, ואז הוא רואה אותך למטה, במכוניתך, ועשה לי סימן שאתה ערב הגון, והוא יוכל לסמוך על חתימתך".

נסה להעמיד את עצמנו במקומו של הרב שטרן, ולחשוב מה היינו משיבים למנהל עז הפנים והבלתי־יחכם הזה, שרגע אחד לאחר שהוא מסלק את בנו של הרב שטרן מהמוסד, ללא כל צידוק, הוא חוזר אליו ומבקש שיחתום לו על ערבות להלוואה כה גדולה. הרי סביר להניח שאם זה היה קורה לנו, לא היינו מתגברים על עצמנו, והיינו מסלקים את המנהל בבושת פנים.

אבל הרב שמואל יצחק שטרן זצ"ל לא השיב כך. הוא אזר את כל הכוחות הנפשיים שהיו בו, והחליט להתגבר על עצמו ולחתום למנהל על כתב־הערבות להלוואה הגדולה. ברבות הימים סיפר לבניו שאפילו לא הסתכל על הסכום המדויק של הלוואה, כי חשש שאם יראה שמדובר בסכום כסף גדול מדי, הוא עלול לחזור בו מהסכמה לחתום...

אבל הסיפור לא נגמר. אחרי שבועיים הגיע המנהל שנית, וביקש מהרב שטרן לחתום לו על הלוואה נוספת... והוא חותם... וכך גם פעם שלישית, רביעית וחמישית.

סיפור מופלא שכזה, לבד מכך שאין ספק שיעמוד לו כחומת־מגן בפני בית דין של מעלה, מוכיח לנו שגם אנחנו יכולים להגיע לדרגות־שיא שכאלה, שבאמת אינן נתפסות. ברגע הראשון יתכן שנתלבט בכך; לעשות טובה לאדם, בדיוק ברגע שאני כה כועס עליו?! אבל הנה היה כאן בעולם הזה אדם יקר־המציאות, שהתגבר על עצמו ועשה את זה. אז גם אנחנו נוכל לנצח בעז"ה את היצר־הרע ולעשות כמותו!

(ברכי נפשי, הובא בגיליון 'שבת אורה')

סיפור מופלא עד מאוד, העוסק באנשים שענוות־אמת היתה נר לרגלם, שסופר אחר פטירתו של אחד מהמיוחדים, שהיה מופלג בתורה וביראה, רבי שמואל יצחק שטרן זצ"ל, ממייסדי מוסדות "בית לפליטות" "קרית בנות" בירושלים ו"בית החלמה לילודות" בטלז סטון.

הרב שטרן שהיה נכדו של הרב יעקב יוסף הרמן, שאודותיו חובר הספר "הכל לאדון הכל", נודע כבעל חסד מופלג שבמופלגים ולאחר פטירתו התפרסמו סיפורים לא־יאימנו על מעשיו אלה. בימי ה'שבעה' הגיעו אנשים שסיפרו בבכי כיצד כילכל אותם במשך שנים, וכאשר שמע על בני זוג שאין להם את הוצאות החתונה, מימן בסתר את כל ההוצאות, תוך שהוא מתנהג תנאי אחד ויחיד: שאף אחד לא יידע שהוא עשה זאת.

כמה וכמה ראשי ישיבות ממרביצי התורה הגדולים ביותר בדורנו העידו ואמרו שאלמלא התמיכה הכספית שהעניק להם הרב שטרן זצ"ל, לא היתה ישיבתם קיימת כלל, וממילא יוצא שזכויות לימוד התורה שנרשמו במשך השנים על ידי אלפי־אלפי התלמידים, נרשמות על שמו.

גם מרן הסטייפלר רבי יעקב ישראל קנייבסקי זצ"ל קירבו עד למאוד, והפקיד בידיו סכומי כסף עצומים שהגיעו אליו למטרות צדקה, בידועו ש"על רבי שמואל יצחק אפשר לסמוך במאה אחוזים".

המעשה התרחש במוסד חינוכי מסוים שמנהלו התנכל לאחד מילדיו של הרב שטרן, וללא סיבה הנראית לעין החליט להוציא אותו מהמוסד. הרב שטרן היה מזועזע, ובאמת אחר כך התברר שלא היה להחלטה זו של המוסד כל צידוק, אבל המנהל לא היה מוכן להשתכנע ועמד על כך שהבן יעזוב את המוסד. כיון שכך, הגיע האבא, הרב שמואל יצחק, לקחת את בנו ולהחזירו הביתה, ואחר כך להעבירו למקום־לימודים אחר.

בהגיעו לבנין בו שכן המוסד, ממתין לו כבר המנהל עם הבן, והאב לוקח את ילדו למכונית ומתחיל לנסוע. בליבו פנימה היה הרב שטרן נרגז מאוד על ההחלטה של המנהל, וסבר שהיא היתה נגועה באינטרסים שלא מן השורה, מה שאכן התברר מאוחר יותר כטעות של המנהל. הרב שטרן מתחיל לנסוע במכונית, כשבנו לצידו, והנה הוא מבחין במראה שהמנהל רץ אחרי הרכב ועושה לו סימן לעצור.

עמדנו שם בקור וחיכינו וחיכינו. עברו שלושת רבעי שעה ועדיין אנחנו מחכים שם בקור. לא היה לי מעיל והקור חדר לעצמותיי, סבלתי סבל של ממש. ופתאום נזכרתי בן-דוד שלי...

בזכות האמונה

אחרי חצי שעה ירדנו לשער הירוק, והנה אין כל זכר לאוטובוס של הבחורים. חיכינו שם זמן רב, אנשים בקושי עוברים שם, ועד שמצליחים להשיג שוב פלאפון עונה לנו המשגיח שכמו שזה נראה, הם יגיעו לשער הירוק רק בעוד שלושת רבעי שעה.

עמדנו שם בקור וחיכינו וחיכינו. עברו שלושת רבעי השעה, ועדיין אנחנו מחכים שם בקור. לא היה לי מעיל והקור חדר לעצמותיי, סבלתי סבל של ממש.

ופתאום נזכרתי בן דוד שלי, בחור בן עשרים ושמונה שעדיין אינו מאורס. אמרתי: "ריבוננו של עולם, אני מאמין שכל מה שאתה עושה הוא לטובה. קשה לי כל כך, אבל ברור לי שהכל הוא מתוך שאתה אוהב אותי ומיטיב עמי. אנא ה', בזכות האמונה הזאת תשלח ישועה לבן דודי הבחור, שיתארס תוך שבועיים מהיום".

איני יודע למה אמרתי דווקא שבועיים, הקב"ה הכניס לי את המילים לפה. רק גמרתי את תפילתי, וקולו של המנוע נשמע מרחוק. האוטובוס המיוחל הגיע, עלינו עליו וכל עצמותינו אומרות שירה.

עברו שבועיים בדיוק. בליל פורים אני עולה על יצועי, והנה בשעה אחת בלילה אמי מעירה אותי במיוחד כדי לבשר לי את הבשורה: בן הדוד התארס! בדיוק שבועיים מאז אותה תפילה חמה של אמונה

(גיליון 'השגחה פרטית')

מספר בחור ישיבה:

בשנה שעברה בערב ראש חודש אדר, ארגנה לנו הישיבה נסיעה למירון. הכינו לנו שני אוטובוסים, כאשר התכנית היא שניסע למירון, ואחרי תפילת מנחה במירון ייסע אוטובוס אחד למסלולים, והבחורים יוכלו להשיב נפשם במסלול הליכה בין נופי הגליל, והאוטובוס השני ימשיך למקומות הקדושים. לעת ערב ייפגשו שני האוטובוסים ליד אולם, ושם נערוך מסיבת ראש חודש בעזרת ה'.

רציתי ללכת לאוטובוס שנוסע למסלולים, אלא שבחור אחד עיכב אותי וביקש שאסע עמו למקומות הקדושים. לבחור ההוא לא היתה בחירה אם לנסוע לכאן או לכאן, מכיוון שהיתה לו בעיה ברגל, וברור שעם רגל כזאת אי אפשר לצעוד במסלול הליכה. מכיוון שראיתי שחברי כל כך רוצה שאסע אתו, ויתרתי על הרצון שלי, והחלטתי להצטרף לאוטובוס שנוסע למקומות הקדושים.

עד שדיברנו ועד שחשבתי ועד שהחלטתי, אנחנו מגלים ששני האוטובוסים כבר נסעו. מה עושים עכשיו? החלטנו לפנות בחזרה אל המערה. והנה אנחנו מגלים בחור שלישי מהישיבה. הוא לא שם לב שהזמן עובר, וכך הוא נשכח בציון.

עמדנו שלושתנו בחצר וחשבנו מה לעשות. הבחור השלישי זכר את מספר הפלאפון של המשגיח, ביקש מאדם שעבר שם פלאפון ויצר אתו קשר. המשגיח אמר שנרד לשער הירוק שבכניסה ליישוב ונחכה שם. תוך חצי שעה הוא יבוא להעלות אותנו.

השו"ת היומי

האם מותר ללבוש חולצה ולנעול נעליים בעת זבועה אחת, או שגם זה אסור משום שגורם לשכחה?

משולחנו של הרה"ג רבי מרדכי הלוי שוורצבורד שליט"א מורה הוראה 'נאות שמחה' - מודיעין עילית

תשובה: דברי המשנ"ב מקורם בכתבי האריז"ל בשער הכוונות ושם מתבאר הענין שיש הארה ששומרת ומגינה על האדם שלא יתאחז בו הסטרא אחרא, וההארה היא כמו לבוש אל האדם, וכשלוש שני בגדים יחד אינו נותן מקום להארה בין בגד לבגד,

שאלה: במסגרת לימוד ההלכה שע"י דרשו למדנו בסימן ב' במשנ"ב שאין ללבוש שני בגדים כאחד והעושה כן גורם ח"ו לשכחה, והשאלה האם בשעה שלובש את החולצה מותר לו ללבוש גם נעליים, או שאסור ללבוש שני בגדים בכל אופן?

וכנאחז בו החיצונים גורם ח"ו לשכחה,

לפי"ז הדבר שייך בבגד על בגד כמו חולצה וסוודר או חליפה ומעיל חורף, אבל כשהבגדים במקומות שונים בגוף

אין חשש, ובפרי עץ חיים מבואר באיסור לבישת שני בגדים כגון בימי הקור והחורף, כלומר שמדובר בשכבות בגדים זה ע"ג זה.

החפצים בחיים - הפץ חיים יומי

אחד ממקורבי החזו"א אמר לו על איזה רב בעיר שאינו מבין בעניני מקוואות, ואמר החזו"א: "לשון הרע!" כשחזר והזכיר זאת בהמשך, חזר החזו"א ואמר: "כבר אמרתי שזה לשון הרע"

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר הפץ חיים

הוראת מורה הוראה שפסק להקל בדבר מסוים באיסור דרבנן, לפי שכבוד תלמיד חכם הוא עשה מהתורה, ואיסור זה שהקל בו הוא דרבנן, ויש לחוש לבזיון תלמיד חכם שיש בזה חילול ה' וחילול כבוד התורה [ובדעת תורה שם אחר שהביא דבר המהרי"א סיים: ומזה תוכחה מגולה על זלזול הורים ומורים כיוצא בזה]. ומי ששואל על רב פלוני האם אפשר לסמוך על פסקי הוראותיו [וידוע הנשאל שרב זה אינו תלמיד חכם וירא שמים], דעת החזו"א (מעשה איש ח"ג עמוד רא) שמותר לומר זאת ואין בכך משום לשון הרע, וכמי ששואל אצל איזה סנדלר כדאי ללכת לתקן נעליים, ואומרים לו: לך לסנדלר פלוני, כי הסנדלר ששאלת עליו לא מתקן טוב, שאין זה לשון הרע, שהרי צריך לדעת למי ללכת לתקן. וכן כתב באגרותיו (ח"ב אגרת קלג), והוסיף שמ"מ צריך לזה זהירות יתירה ופן ישנה הדבר בקוצו של יו"ד ונמצא מוציא שם רע על תלמיד חכם. ואכן, במעשה איש (ח"ו עמוד כו) מובא שאחד ממקורביו אמר על איזה רב בעיר שאינו מבין את עניני המקוה כשמסבירים לו, ואמר החזו"א: "לשון הרע". וכשחזר והזכיר זאת בהמשך השיחה, חזר ואמר החזו"א: "כבר אמרתי שזה לשון הרע". ויש לציין שצריך גם את כל גדרי ותנאי הלכות סיפור לשון הרע לתועלת המבוארים לקמן (לשון הרע כלל י סע' ב, ורכילות כלל ט סע' ב).

בסעיפים הנלמדים היום (כלל ה' סעיפים א-ב-ג) מאריך ה'חפץ חיים' בדוגמאות לדיבורי לשון הרע אסורים שהמכשול בהם נפוץ משום חוסר ידיעה - דיבורים של שלילת מעלות הזולת, כגון שאינו חכם וכדומה. ב'ביאורים ומוספים' מביאים כי הסיבה שרבים טועים בזה וסוברים שאין בכך גנות היא, משום שאדם חסר כישרון או חכמה אין זה באמת גנות עבורו, כי הרי כך נולד, ואדרבא, אם ימלא תפקידו כפי שחננו ה' יתברך, שווה הוא בדרגתו לכל אדם שניחון בכישורים מרובים. כנגד הנחה מוטעית זו כותב כאן ה'חפץ חיים', שהדבר אסור משום לשון הרע, משום שלמעשה על ידי דיבורים אלו יורד ערכו של הזולת בעיני השומעים, וכן עלול להיגרם לו נזק שלא כדין, וכפי שהוא מפרט - נזק בשידוכים או בפרנסה ועוד.

אחת הדוגמאות שמביא ה'חפץ חיים' היא שאומר על תלמיד חכם שאינו חכם כל-כך בתורה, וכגון שאינו יודע כל כך לפסוק הלכות וכו', שבזה הוא ממעט את כבודו לגמרי (ויש בזה גם ביזיון ת"ח) ויורד למחייתו. ב'ביאורים ומוספים' מביאים בענין זה מה שכתב ב'דעת תורה' (פתחה להלכות טרפות אות מא), שאם מורה הוראה הורה להקל, ורוצה אחר לחלוק עליו ולהורות שלא כדבריו, שקול כבוד התורה של המורה הוראה הראשון כהפסד מרובה, ולכך במקום שמקילים בהפסד מרובה, יש להקל גם כאן. עוד הביא משו"ת מהרי"א (ח"ב סימן קטו) שאין ראוי לחלוק על

מתומצת
ממוקד זכרור

מהזור חדש
התחלה חדשה
שיעור חדש בעברית

077-2222-666

שלוחה 1/2

עכשיו בקו השיעורים
של דרשו

מדוע ויתר הגאון רבי שמואל בירנבוים על ההזדמנות לחזות באחד מפלאי הבריאה המפורסמים?

חגיגה דף כ

מסח דעתיה מינייהו

רגיל היה מרן החפץ חיים לספר על שקידתו העצומה של רבי שלמה הכהן בעל ה'חשק שלמה', שכבר בהיותו אך בן שבע עשרה, ידע את כל הש"ס עם הפוסקים, ובקיאותו העצומה בכל

חדרי התורה הייתה לשם דבר בעולם התורה:

כשהיה בחור צעיר כבן חמש עשרה, הוא נחלה בצורה קשה, הרופאים אמרו לו שכדי להירפא ולחזור לכוחותיו הוא חייב מנוחה, וציוו עליו להפסיק להתאמץ בלימוד התורה, ולחזוק דבריהם אף אמרו לו כי אם לא יעשה כן הוא עלול חלילה למות. ענה להם ה'חשק שלמה': 'הרי אף אם לא אלמד תורה אני אמות, כי אינני מסוגל לחיות ללא לימוד תורה, א"כ מוטב לי למות מלימוד תורה מאשר למות מביטול תורה', וכך היה הוא המשיך ללמוד תורה בשקידה עצומה, והקב"ה ריפא אותו מחוליו.

החפץ חיים היה מרבה לספר ספור זה, ותמיד היה מתרגש וחוזר על המשפט 'מוטב למות מלימוד תורה מלמות מביטול תורה'.

הנה לנו פירוש נוסף על דברי ריש לקיש, אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליהן, היינו במי שמבין שחיים בלי תורה, כמיתה חשובים.

יש שפירשו שדברי תורה מתקיימים רק במי שממית את כל רצונותיו הגשמיים עבור לימוד התורה, רק כך הוא יוכל לגדול בתורה, כי הוא שיעבד את כל ישותו ומאווייו ללימוד התורה הק'. כשרכבת ישיבת מיר נסעה לכיוון שנחאי, ארכה הנסיעה זמן רב, הגאון רבי שמואל בירנבוים זצ"ל שנסע אף הוא ברכבת, ניצל את הרגעים הללו ללימוד התורה הק', הוא לא הסיח דעתו מלימוד התורה אף לרגע קט על אף קשיי טלטולי הדרך.

בדרכם הם עברו ליד אחד מפלאי הבריאה המפורסמים והנדירים בתבל, חלק מיושבי הרכבת הביטו במראה הנדיר והתפלאו ממעשה ה', אך רבי שמואל לא זע ולא נע, המשיך לרכון על ספרו ולשקוע בתלמודו, חבריו שהיו לצדו העירו את תשומת לבו למה שרואות עיניהם: 'הן לא בכל יום אנחנו עוברים כאן' - קראו לפניו - 'אנשים משלמים הון עתק כדי לראות את המראה הנדיר הזה, זו הזדמנות של פעם בחיים' - המשכו להפציר בו שיפנה מבט לכיוון החלון לחזות בפלא הגדול. ענה להם רבי שמואל: 'גם לי יש כרגע הזדמנות של פעם בחיים לעבור ליד כזה מקום פלאי, ולהמשיך ללמוד ולא להסתכל'.

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666

מה נהגו בעבר להראות באצבעות בשעת קריאת תנ"ך?

אִשׁ דָּת לְמוֹ". 3. בעבר היה מקובל, שהקורא בתורה, בנביאים ובכתובים, מראה באצבעותיו את הניקוד והטעמים, והיו עושים זאת ביד ימין. 4. את יד ימין רגילים להושיט לפה, ולכן יש להקפיד על נקייתה ביתר שאת.

ונחלקו הפוסקים בנוגע לאשה - אשר לפחות שני הטעמים הראשונים אינה קיימים לגביה - אם היא רשאית לקנח ביד ימין.

[שו"ע ג, י, משנ"ב יז, וביה"ל ד"ה לא; ביאורים ומוספים דרשו, 10]

חכמינו ז"ל אמרו, שלאחר עשיית הצרכים אין לקנח באמצעות יד ימין, מכמה טעמים: 1. יד ימין משמשת לפעולת קשירת התפילין על יד שמאל. ולמרות שאת התפילין עצמן מניחים על יד שמאל, אין זה אלא על הזרוע, ולא על כף היד והאצבעות; ואכן, רצוי שלא לקנח בעזרת האצבע שכורכים עליה את רצועת התפילין.

2. התורה ניתנה בימינו של הקב"ה, כביכול, ככתוב: "מימינו

מהו הדין המיוחד לאדם הרגיל בכתיבת דברי תורה?

בינו לאחרים. ויש הסוברים שעליו להניח תפילין על יד ימין, ולפי דעה זו, יקנח בשמאל, בהתאם לרוב הטעמים הנ"ל. ויש אומרים, שאם הוא רגיל בכתיבת דברי תורה, יקנח בימין.

והכותב בידו הימנית, ואת יתר פעולותיו עושה בשמאל - יש אומרים, שיקנח בשמאל, ככל אדם; ובפרט אם הוא רגיל בכתיבת דברי תורה.

[משנ"ב ג, יז, וביה"ל י, ד"ה לא; ביאורים ומוספים דרשו, 11-12]

בהמשך לאמור: איטר יד, שכותב ועושה את כל מעשיו בידו השמאלית - יקנח לאחר עשיית צרכיו ביד ימין, כיון שהוא משתמש ביד ימין לקשירת התפילין, להוראת טעמי המקרא, ולהושטה לפה. ואף לפי הטעם שהתורה ניתנה בימין - לגבי אדם זה, יד שמאל נחשבת כימין.

והכותב בידו השמאלית, ואת יתר פעולותיו עושה בימין - יש הסוברים שעליו להניח תפילין על יד שמאל, ולדעה זו אין הבדל

מדוע בעבר לא היה ניתן להשתמש בנייר לחלק מצורכי ההיגיינה?

השורה על מי שמקנח באופן זה. וכתב הרמ"א, שחשש הכישוף היה קיים דווקא בבתי הכסאות שבשדה, כפי שהיה נהוג בעבר, אבל בבתי הכסאות שבזמננו אין לחשוש לכישוף; וכך אכן נוהגים בזמננו בכל מקום, לקנח בנייר, למרות שהאש יכולה לכלותו.

[שו"ע ג, יא, ומשנ"ב יח רכא]

בימים עברו, היו שנהגו לקנח לאחר עשיית הצרכים בחתיכות חרס, בעשבים, ובאבנים. ואמרו חכמינו ז"ל, שאין לקנח בחרס - מפני חשש כישוף העלול לשרות על המקנח מחמת פעולה זו. ואם החתיכות אינן חלקות, אסור לקנח בהן גם מחמת חשש סכנה לניתוק שיני המעי הגס. ועוד אמרו חכמים, שאין לקנח בעשבים, וכן בכל דבר שביכולת האש לכלותו, משום שהדבר גורם לנשירת שיני המעי הגס; ויש שפירשו, שהקינוח גורם לכך מחמת כישוף

* אסור לשני אנשים להיכנס יחד לבית הכסא. ואף ילדים קטנים - יש לחנכם למצות הצניעות, ולהרגילים שלא להיכנס זה עם זה לבית הכסא.
* אסור לדבר בבית הכסא, אם משום סכנה, מחמת השדים המצויים שם, ואם משום צניעות. ויש להחמיר בכך אף בבתי הכסא של זמננו.
* הנצרך לנקביו, אסור בלימוד תורה ובתפילה. ואם נצרך במידה כזו שאינו מסוגל ללכת במשך 72 דקות מבלי לנקות את גופו, ועבר והתפלל - ברכותיו לבטלה, וצריך להתפלל שנית.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

האם מותר לבן חו"ל הנמצא בארץ ישראל להשתתף בשמחת בית השואבה בליל 'יום טוב שני'?

ורבים נהגו לומר את חמשה עשר פרקי 'שיר המעלות' שבתהלים (פרקים קכ-קלד), ויש שהקפידו שאמירת התהלים תהיה ב'מנין'; ויש שנהגו להוסיף מפיוטי הימים הנוראים. ומותר לבן חוץ לארץ הנמצא בארץ ישראל, להשתתף בליל יום טוב שני בשמחה כזו הנערכת בליווי כלי זמר; וישנן דעות שונות לגבי השתתפות אֶבֶל בשמחה זו.

[משנ"ב תרסא, ב; ביאורים ומוספים דרשו, 3]

נהגו בכל תפוצות ישראל לקיים בלילות חג הסוכות, בבתי הכנסת, שמחה וריקודים מלווים בכלי זמר, זכר ל'שמחת בית השואבה' שהתקיימה במקדש בלילות אלו, כמתואר בהרחבה במשנה במסכת סוכה, בפרק חמישי. ויש מהאחרונים שכתב דברים חריפים בגנות הנמנע מלהשתתף בשמחה זו מפאת כבודו. ויש שכתבו, שרצוי לעשות 'זכר לשמחת בית השואבה' אף ביחידות.

הלוח היומי

כ"ח באדר א' | רבי אברהם הכהן פימינטיל זצ"ל, מהמבורג, בעל מנחת כהן

יום זה הוא יו"ט במגילת תענית על שבו התבטלה גזירת השמד של אדריאנוס קיסר.. (מג"ת י"ב).
יום זה מובא (בנחל מצרים) כ'פורים מצרים', על הריגתו בשנת רפ"ד, של מושל מצרים אחמד פחה, שהצר רבות ליהודים.

יארצייט:

תנ"ז: רבי אברהם הכהן פימינטיל זצ"ל, מהמבורג, בעל מנחת כהן.
תק"י: רבי שמואל ב"ר שלמה לניאדו זצ"ל, רבה של ארם צובה-סוריה ובעל כלי חמדה, כלי פז ועוד.
תקפ"א: רבי שלמה ב"ר אריה לייב יורבארגר זצ"ל, מוילנא, בעל באר שבע.
תשכ"ב: רבי שמואל ב"ר יצחק אבן-דנאן זצ"ל, הדרשן מפאס, בעל לשד השמן, דשנת בשמן ועוד.
תשל"ט: רבי אשר מאיר ב"ר שמואל זליג שולמן זצ"ל.
תשמ"ז: רבי מרדכי ב"ר משה חברוני זצ"ל, ר"י חברון.

לדבוק במידת האמת

הגה"צ רבי דוד בודניק מקלם היה אומר: "לעולם יראה האדם וישתדל שהאמת תהיה דעתו, ולא שדעתו היא האמת".
(מדרגת האדם ערך תקון המדות הערה 17).

נשתדל שלא לכפות את דעתנו על אחרים ולשכנע את עצמנו ואת האחרים שזוהי האמת,
אלא ננהג בענוה ונקבל את האמת ממי שאמרו

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il